

ÉLETRAJZ.

Voltam én is király lánya,
Becézgetve óvott gyermek.
Lépésemre hű testőrök:
Rokonszivek jól ügyeltek.
Fejem fénnel koronázta
Kék sugára anyaszemnek.
Dicsérő szók fürge serge:
Hízelkedő apródnépem
Szivárványszín káprázatból
Virágzáport szórt elébem.
Büszkén tudtam: nekem szánja
Rózsákból font álomtrónját
Játékország, meseország . . .
Voltam én is király lánya,

De most vagyok jávorfácska.
Nagy varázslat nem is kellett.
Embereknek erdejében
Sűrűn sarjad fa, fa mellett.
Ellakart az ágak árnya.
Szép királyfi nem jött értem,
Nem is hívtam, nem is kértem,
Erdők fája mit keresne
Mirtuszbokros diszkertjében?
Aki voltam király lánya,
Vagyok mostan jávorfácska.

Jávorfából furulyácska,
Zengő, nótás szerszám támadt.
Mély árnyékból ki-kiröppen
Dallá enyhült öröm s bánat.
S olyan mindegy, hogy a hangszer
Melyik fának milyen ága,
Csak feloldást leljen benne
Az erdőnek némasága.
Rejtve élek s nem panaszlom,
Hogy bár voltam király lánya,
De most vagyok jávorfácska,
Jávorfából furulyácska.

Dömötör Ilona.